

[Knud Jespersen.]

har i 1975 været på mellem 2 og 3 mia kr. Alligevel kan jeg læse i denne tryksag, at man har også gjort forskelligt godt her. I bankverdenen er der kun 63 banker, der spiller nogen væsentlig rolle, og heraf behersker de tre storbanker, Handelsbanken, Landmandsbanken og Privatbanken, i realiteten hele pengemarkedet. Disse banker vil også under indkomstopolitikken kunne bestemme, hvor der skal arbejdes, og hvor der skal være arbejdsløshed.

I en tid med stor ledighed bør regeringen bruge det nedsatte, måske endda halvdøde, i al fald indtil nu passive kapitalmarkedsråd til på en eller anden måde at sikre sig indsigt i denne jungle. Eller endnu bedre: anvende andre midler for at gribe ind over for denne magt, så det bliver omsorgen for mennesket og ikke bankernes renteprofit, der bestemmer indsatsen mod arbejdsløsheden.

Det, vi stiller i forgrunden, er et helt nyt grundlag at løse de økonomiske og sociale problemer på. Man kan kalde det urealistisk, men det, der skal have magt til at bedømme det på den måde, må jo så også kunne forklare om succesen af sin egen indsats. Vi har altså 120.000 arbejdsløse i øjeblikket. Ud fra dette vores grundsynspunkt skal retten til arbejde være tabu, retten til social trykthed gøres ukrænkelig og evnen til uddannelse bestemme, om man kan få ret til en uddannelse.

I stedet for den våbelige oprustning, som betragtes af forsvarspartierne som en hellig ko, kunne der laves mange af de store projekter, der er behov for, og også projekter, vi har besluttet. I stedet for udpumpning af købekraft ved milliardbelåning i jord og fast ejendom kunne værdistigningerne indefryses og dermed udgifterne for at bo halveres. I stedet for indkomstopolitikken for lønarbejderne burde der sættes ind mod storkapitalens skatteunddragelser.

Vi har som sagt tillid til, at arbejdspladsernes selvaktivitet i fagbevægelsen og på arbejdspladserne vil kunne presse en ny udvikling igennem, og vi vil aktivt medvirke hertil. Det ville være en lykke, om flere tog kampen op imod storkapitalen og var med til at forme et demokrati af en helt ny type, hvor den indtil nu herskende klasse

blev sat under kontrol af arbejderne og ikke som hidtil omvendt.

Jeg vil også videre sige, at selv om jeg kan finde mange formildende omstændigheder i regeringens holdning, så forstår jeg stadig ikke, at en socialdemokratisk regering ikke ganske entydigt erklærer, at den politik, man har ført indtil nu, ikke er en politik, man er tilhænger af. Det er en politik, man er påtvinget.

Jeg har lagt mærke til, at skiftende ordførere fra socialdemokratiet ligesom er kommet til at elske det at være under kommando af hr. Poul Hartling. Det at elske dette betyder jo også, at socialdemokratiet så fører samarbejdslinjen videre ud i fagbevægelsen og støkker fagbevægelsens specielle og selvstændige krav.

Jeg har ingen illusioner om, at det kan hjælpe at appellere. Jeg skal i den sag slet ikke gå i fodsporene af hr. Gert Petersen, som appellerede ganske varmt til den store samling, men alligevel vil jeg spørge, om ikke man skulle overveje i denne sommer, hvor klogt det er at fortsætte denne linje, og så drage konsekvensen, korrigere sin holdning og også øve lidt selvkritik, hvis det nu er muligt.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne vil jeg også indledningsvis foretage status over vore aktiviteter som parti.

Et område af ganske særlig interesse for os har jo været parcelhusområdet, det vil være bekendt, og vi har i denne samling, der nu er ved at være forbi, taget en lang række initiativer, forslag om fiksering, aftrapning af grundskyld, forslag om en halvering af lejeværdien for fritidshuse. Vi har peget på det urimelige i, at man ikke har hævet standardfradraget, idet reparationsudgifter jo er steget betydeligt, og vi har foreslået, at det skulle løftes op til 5.000 kr. Vi har specielt for tofamilieshusene gjort opmærksom på, at der var et urimeligt beskatningsforhold, og under de forhandlinger, der blev ført med regeringen i forbindelse med finansloven, fik vi også regeringens tilsagn om — og det er jo rart, at der her er et initiativ, der er lykkedes — at der skulle komme et lovforslag fra regeringen, som retter på dette forhold. Det er blevet mig meddelt af skatteministe-